

ALI JE ZA GOSPODA KAJ PRETEŽKO?

FRANCI CUKJATI

V tem času se marsikdo vpraša, kakšna je prihodnost Argentine, ko je mladina tako neodgovorna, brezbržna, pokvarjena. A vemo, da ni vse slabo in negativno, temveč na žalost pride bolj do izraza to, kar sredstva javnega obveščanja prikazujejo, to kar je bolj privlačno tej družbi. Ko govorimo o teh negativnih pojavih skoraj vedno mislimo na argentinsko družbo, kot da „slovenska“ mladina ni del te družbe, kot da niso Argentinci.

Vrednote in dobre navade človek ne podeduje in mu tudi niso prirojene, temveč jih pridobimo s tem, da se jih naučimo, da jih vidimo pri drugih, predvsem pri starših. A od staršev lahko slišimo, da danes ni lahko vzgajati, da okolje negativno vpliva na otroke, da je treba storiti kar se pač da, saj nič ne poslušajo in s silo se ne da nič doseči. Mislim, da je danes res težko vzgajati mladega človeka.

Ali je za Gospoda kaj pretežko? To vprašanje dobimo že v prvi knjigi Svetega Pisma v dvanajstem poglavju. Odgovor pa je močna vera in zaupanje v Boga. Zgled te vere in zaupanja pa nam je Abraham in tudi žena Sara, osebi kateri srečujemo 1900 let pred Kristusom. Abraham je človek, ki je zgled vere judom, muslimanom in kristjanom in mislim, da tem zadnjim pripadamo tudi mi.

Znana nam je zgodba Abrahama, ko po božjem naročilu zapusti rodni kraj in gre v neznan deželo, kjer bo pripravil narod iz katerega se bo rodil Odrešenik sveta. Abraham in žena Sara sta ne glede na starost in nerodovitnost zaupala Bogu, da jima bo dal sina. A ne samo to, temveč naj bi Abraham tega edinega sina in potomca daroval kot žgalno daritev. Nedoumljiva in nečloveška preizkušnja katero Abraham na božjo zahtevo sprejme in gre na kraj, kjer naj bi žrtvoval sina Izaka.

Zato je rešitev Argentine in sveta v močni veri v Boga, saj za njega ni nič nemogoče ali pretežko. V veri in izpolnjevanju božjih zapovedi je rešitev človeštva. V božjih zapovedih se uresničujejo vse krščanske in človeške vrline.

Premislimo in si malo vprašajmo vest glede naše vloge kot kristjani v tej družbi in kako izvršujemo svoje poslanstvo. Pred skoraj 60 leti so naši sorodniki zapustili rodni kraj in šli kot Abraham v neznan, ker so imeli vest vzgojeno po krščanskih načelih in ta vest jim je narekovala, naj gredo po svetu. Šli so z močno vero in zaupanjem v Boga in v varstvu Marije Pomagaj.

Velik del njih je prišla v to deželo brez

nobenega premoženja, vse jim je bilo tuje: jezik, hrana, navade, običaji, celo letni časi. A s seboj so prinesli vrednote kot poštenost, solidarnost, delavnost in srčno kulturo. Da bi ohranili te vrednote in si dajali drug drugemu pomoč in spodbudo so začeli graditi poleg svojih osebnih tudi skupne domove in to z veliko žrtvijo. Hoteli so tudi ohraniti jezik, petje, običaje, kulturo in vse, kar jim je bilo pri srcu. Predvsem in nad vsem pa so hoteli ohraniti vero. Zato so se srečevali pri mašah, mesečnih svetih urah, mesečno so hodili k spovedi, na romanja in v velikem številu so se udeleževali duhovnih vaj.

Razumljivo je, da danes mladi nimajo toliko slovenske zavesti in tega čuta, kot so ga imeli naši starši ali stari starši; tudi slovenski jezik nam je vedno bolj tuj in nam je bolj domača španščina.

Res je tudi, da je danes mladina zelo zaposlena, da skoraj vsi, ki študirajo na univerzi, obenem tudi delajo po različnih službah. Zato vsa čast in pohvala, da danes mladi še toliko žrtvujejo tudi za slovensko skupnost: različne seje, sestanki, vaje za petje in igre, poučevanje v osnovnih šolah, itd.

A v zadnjih časih se opaža pri mnogih mladih pomanjkanje osnovnih pravil vzgoje, srčne kulture, spoštovanja tuje lastnine, smisla za zdravo zabavo in kontrole pri alkoholnih pijačah. Radi se izgovarjamo, da je to sad vpliva družbe v kateri živimo. A naše ravnanje kot kristjani ne more biti enako kot ravnanje osebe, ki ni nikoli slišala ali dobila zgeda vrednot.

Vprašati se moramo celo o krščanski vzgoji naše mladine. Ali ima mladina danes trdno osebno vero, ali je samo stvar navade ali del folklorne? Ali mladi hodijo vsako nedeljo k maši, so pri mesečni spovedi, ali samo dvakrat v letu? Ali so morda že prepričani, da skoraj ni več greha?

Zelo veliko je mladih, kateri niso bili nikoli na duhovnih vajah ali pri kakšni duhovni obnovi. Med mladimi pogrešamo organizacij, ki bi jih vzgajale v veri, apostolskem delu in žrtvovanju za bližnjega. Vprašajmo se, če ni morda do današnjega stanja prišlo, ker jim nismo posredovali lestvice vrednot, saj imamo časa za vse, samo za to kar je duhovnega manjka časa ali dobimo vedno izgovor.

Vsi skupaj pomislimo kako bi to stanje čim prej spremenili. Čeprav se nam zdi nemogoče ne pozabimo da za tistega, ki zaupa v Boga, ni nič nemogočega.

Zato tudi prosimo, da nas pri tem poslanstvu spremlja in vodi Marija, naša Mati.

SLOVENSKA KONFERENCA SVETOVNEGA SLOVENSKEGA KONGRESA - IZJAVA ZA JAVNOST - POBUDA

„Ohranimo vsako ped naše zemlje“

Ob javnih izjavah hrvaških politikov, da so nekateri deli slovenskega ozemlja ob meji hrvaški, in ob molku slovenskih politikov o tem vprašanju.

Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa (SK SSK) je že 27. avgusta leta 2002 z ustanovitvijo „Odbora za zaščito slovenskih državljanov pred tujo državo“ v svojih izjavah opozarjala na težave, ki jih imajo slovenski prebivalci s hrvaškimi državnimi organi. Zaradi nedoslednosti slovenske politike in posledično tudi varnostnih organov RS se v tem času stanje ni izboljšalo, temveč se politični in fizični pritiski do pripadnosti slovenskega ozemlja celo stopnjujejo. Zato se ponovno obračamo na slovensko vlado in tudi na slovensko javnost z vprašanjem: do kdaj in do kod bomo dopustili, da Hrvaška povečuje svoje zahteve po slovenskem ozemlju in šikanira slovenske državljanke, ki živijo v neposredni bližini neurejenih delov državne meje med R Slovenijo in R Hrvaško.

Zato predlagamo:

- da slovenska vlada zahteva od hrvaške vlade, da umakne obstoječe objekte iz mejne kontrolne točke, ki stojijo na slovenskem ozemlju Sečovlje (parcelna št.5451 k.o. Sečovlje, občina Piran) in jih prestavi na svoje, hrvaško ozemlje;

- da se javno objavi imena politikov in posameznikov, ki so dovolili in podpisali (če so?) dovoljenje za postavitve zgoraj omen-

jenih objektov na slovenski zemlji;

- da slovenska vlada in državni organi spoštujejo sprejete sklepe Državnega zbora o celovitosti Piranskega zaliva, zaščiti slovenske državljanke pred nasiljem hrvaških obmejnih organov ter z vsemi sredstvi prepreči nenehne vdore hrvaških specialcev in ribičev na slovenske dele ozemlja.

- Vlada se mora na vse izzive iz Hrvaške odzivati takoj in o tem obveščati ustrezen organ v EU.

- Slovenska vlada naj odkrito pove hrvaškimi politikom in javnosti, da njihova pot v EU še vedno vodi skozi Slovenijo.

Zavedajoč se, da zadnjič v zgodovini oblikujemo meje svojega ozemlja, Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa poziva vso slovensko javnost, da se skupno zavzamemo za ohranitev vsake pedi naše zemlje, ki nam skozi tisočletje pripada in je do danes nobena imperialistična sila ni odvzela. Predlagamo, da združeni nastopimo proti politikom, tudi slovenskim, ki želijo odtujiti in „razprodati“ dele slovenske zemlje s političnim kupčkanjem. Pozivamo vse Slovence doma in po svetu, da združimo moči in ohranimo svoje narodno ozemlje, ki so nam ga v varstvo zaupali naši predniki.

Franci Feltrin, I.r.,
podpredsednik
Slovenske konference SSK

Ljubljana, 26. avgusta 2004

Označitev Karantanije

Na Gosposvetsko polje sta prispela predstavnika t. i. Inicijativnega odbora Slovenske lige za Karantanijo, ki se zavzema za pravilno označitev zgodovinskih spomenikov, pomembnih za Slovenijo in Slovence. Namen akcije je tudi obuditi interes za tisti del slovenske zgodovinske in kulturne tradicije, ki je vezana na prostor nekdanje Karantanije.

Kot je povedal eden izmed pobudnikov akcije, Luka Lisjak Gabrijelčič iz Nove Gorice, so slovensko odpravo na cilju pričakali lokalni mediji. Lisjak Gabrijelčič in Miha Kosovel sta obenem napovedala, da bosta pri koroški deželni vladi vložila peticijo, v kateri pristojne koroške oblasti s koroškim deželnim glavarjem Joergom Haiderjem na čelu prosita za ureditev označb obeh pomembnih spomenikov, knežjega ka-

mna in vojvodskega prestola, da bo tako javno priznana tudi njihova vloga v zgodovini Slovenije in avstrijske Koroške.

Po besedah Lisjak Gabrijelčiča je omenjeno peticijo podpisalo že več slovenskih pesnikov, pisateljev in drugih intelektualcev, pristojnim pa naj bi poslali slovensko različico besedila. Kot omenjeno, so oba aktivista na Gosposvetskem polju pričakali predvsem predstavniki lokalnih medijev, medtem ko sta bila presenečena nad slabim odzivom slovenske manjšine. Razlog za slabo udeležbo predstavnikov koroških Slovencev naj bi bile po besedah Lisjak Gabrijelčiča strankarske aktivnosti.

Sicer pa Lisjak Gabrijelčič akcijo pojasnjuje z dejstvom, da danes na teh pomembnih spomenikih ni nobenih obeležij, ki bi obiskovalcu povedali, kaj

pravzaprav predstavljajo. S to akcijo, ki so jo podprli že številne slovenske organizacije in predstavniki javnosti, se sedaj poskuša osvestiti javnost tako na avstrijskem Koroškem kot v Sloveniji, da je „potrebno pritisniti na oblasti, da se ti spomeniki označijo pravilno“.

Lisjak Gabrijelčič in Kosovel napovedujeta, da bosta akcijo ponovila tudi prihodnje leto oziroma jo bosta ponavljala vse do tedaj, dokler zadeva ne bo urejena, zato sta z današnjo 'premiero' označila za dober prvi korak. Upata pa, da se jima bodo v prihodnje pridružili tudi ostali podobni zanesenjaki. Ali bo pohod postal „tradicionalen“, je po besedah Lisjaka Gabrijelčiča odvisno predvsem od tega, ali bodo koroške oblasti zgodovinske spomenike označile na pravilen način.

Škof Glavan sprejel predstojnika Opus Dei

Upravitelj ljubljanske nadškofije škof Andrej Glavan je sprejel vrhovnega predstojnika prelature Opus Dei iz Rima Javierja Echevarria, ki sta ga spremljala še generalni vikar prelature Fernando Ocariz in vikar za Slovenijo Feliu Torra. Škof Glavan je prelatu Echevarriju, ki je Slovenijo

obiskal prvič, predstavil življenje Cerkve na Slovenskem in razmere v družbi. Goste je še posebej zanimalo stanje duhovnih poklicev, ki so po prelatozem prepričanju sad molitev in trpljenja slovenskih kristjanov. Škof Glavan in gostje so se v pogovoru dotaknili še vprašanja, kako

oznanjati evangelij današnjemu človeku na njemu razumljiv način.

Prelatura Opus Dei, s polnim imenom Prelatura Svetega Križa in Opus Dei, je osebna prelatura Katoliške Cerkve, ki jo je 2. oktobra 1928 v Madridu ustanovil sv. Josemaria Escriva de Balaguer.

GLEJ...

MRZLE ROSE -
OSTRE KOSE 2

MLADINSKI DAN
V CARAPACHAJU 3

NOVI TOTALITARIZMI 3

ŽENA IN NJEN SVET 4

SLOVENCİ IN OLIMPIJADE .. 6

SLOVENCİ V ARGENTINI

MLADINSKI DAN V CARAPACHAYU

„Z upanjem gremo naprej“

V nedeljo, 22. avgusta smo se že zgodaj zjutraj zbrali v Slovenskem domu v Carapachayu, na Mladinskem dnevu tamkajšnjih fantov in deklet. Kot navadno, se je vse delovanje pričelo s turnirjem v odbojki, zato bomo tudi najprej opisali tekmovanje in izide.

Prve igre so odigrali (SDO) San Martin proti San Justu. San Martin je izgubil 22:25 in 24:26, in tako je San Justo dosegel polfinale. Kasneje je igrala ekipa iz Lanusa proti dekletom iz Carapachaya. Zmagale so dekleta iz Lanusa 25:10 in 25:13 ter prešle naravnost na finalo. Kasneje so igrale tudi dekleta iz Ramosa proti Pristavčankam in zgubila 25:9 ter 25:11. Dekleta iz Pristave so dosegla polfinale, kjer so izgubila proti San Justu, ki je izgubil prvi set 21:25, zmagal pa je drugega in tretjega 25:23 in 17:15. San Justo je zmagal tudi finalo proti dekletom iz Lanusa 25:18 in 25:20.

Fantje so tudi že zgodaj zjutraj pričeli tekmovanja v odbojki. Ekipa iz San Martina je igrala proti San Justu in zgubila 15:25 in 13:25. Sledili so fantje iz Ramosa ki so tekmovali proti Pristavčanom. Pristavčanom je uspelo premagati ramoščane za 25:20 ter 25:16; tako so prešli v polfinale. V igri fantov iz Lanusa proti Carapachayu je bil tokrat bolj spreten Carapachay, ki je zmagal prvi set 25:18, zgubil je drugega 23:25, vendar uspel dobiti tretji set 15:6 in prešel na finalo. Na polfinalu je San Justo premagal Pristavčane 25:22 in 25:20 ter tako prišel do finala. Finali med San Justom ter Carapachayem so prisotni sledili z velikim zanimanjem. Prvi set je zmagal San Justo 25:20. Drugega je zmagal Carapachay 25:21 in povečal napetost igre. Končno je zadnji set zmagal San Justo 15:8, čeprav ga je moštvo iz Carapachaya držalo nekaj točk na matchpointu.

Okoli enajste ure zjutraj je bila mladinska maša. Daroval jo je g. Franci Cukjati, kateri nam je v pridigi podal misli iz evangelija. V tem je bilo namreč pisano da tako kakor oče kaznuje svoje otroke, tako tudi Bog preizkuša tiste ki so mu zvesti. Gospod Cukjati nas je tudi opozoril da moramo starše poslušati, zakaj čeprav v njihovih nasvetih včasih ne vidimo smisla v trenutku, se morda zavemo važnosti tega kasneje, ko je lahko že prepozno če ga nismo upoštevali.

Po daritvi svete maše je bilo na razpolago kosilo,

polpete pa tudi popoldne in zvečer, skupaj sokusnim pecivom.

Zvečer, ob koncu tekmovanj, je sledil kulturni program. Mladina iz Carapachaya je presenetila prisotne s odrsko predstavo, katero je režirala Ani Klemen. Napovedovalec (Andrej Žnidar), nam je predstavil igro in ta se je takoj pričela. Maja (Alenka Žnidar) in Miha (Pavel Aleš), najstnika, sta bila brat in sestra ki sta izrabila odsotnost staršev da sta pripravila zabavo s prijatelji, katere jim starša nista dovolila. Ko sta pripravljala razne reči za zabavo (Maja jedajo in pijačo, Miha pa svojo sliko) jima je hudoba (Sandi Žnidar) ponagajal, tako da sta drug drugega krivila za storjeno škodo. Miha je pričel slišati čudne glasove neznanih bitij, ki so napovedovala obisk. Sprva je bil ves prestrašen, kasneje pa se je že privadil. Prišli so prijatelji (Marija Korošec, Silviya Žnidar, Mirjana Delbene, Martin Delbene, Valentin Kuni, Luka García in Tatjana Klemen), s katerimi so sprva nekaj popili in pojedli. Ko so zvedeli o glasovih ki jih je slišal Miha, so se mu sprva smejali, vendar ko so pa jih slišali tudi oni, so postali zaskrbljeni. Nastavili so torej glasbo in pričeli plesati, pri čemer se je prišla pritožiti profesorica Lajovič (Marjeta Aleš), ker zaradi previsoke glasbe ni mogla spati. Zbrani so se ji smejali in si naredili resen obraz ter obljubili da na bodo več tako visoko poslušali glasbo v bloku. Trenutek kasneje pa je prišlo v blok pet hudobnih duhov, kateri so že osvojili celo mesto, le zbranim najstnikom so še morali zastrupiti misli. Laž (Ani Klemen), Hinavščina (Barbara García), Prevara (Damijan Kuni) in Hudoba (Sandi Žnidar), katere je poveljeval najhudobnejši izmed vseh (Frido Klemen), so jih pričeli mučiti, da bi jih pridobili za zlo. Ko so si to prizadevali, se je znova prišla pritožiti profesorica Lajovič, zaradi prevelikega hrupa. Ker je pa peklenščki niso upoštevali in so poslušali naprej razburkano glasbo, je ta nastavila polke in jih pričela učiti kako plesati valčke. Miha, Maja in prijatelji, so medtem prosili profesorico Lajovič naj bi jih rešila vezi, saj so jih bili nepovabljeni obiski zvezali. Profesorica ni razumela položaja, vendar zaradi plesanja valčkov utrujeni peklenščki so spoznali, da je bila profesorica hujša od njih in so zapustili blok. Profesorica je razvezala ujete najstnike in ti so se ji (seveda ni šlo brez nekih pomot) zahvalili. Povabljeni so takoj za profesorico zapustili blok, zakaj zaradi nemirne vesti se niso zabavali in so rajši odšli domov. Miha in Maja sta razočarana zaradi neuspeha hotela pričeti pospravljati vse, ko je Maja opazila pismo na pohištvu. Ovojnico sta bila pustila starša, v njej pa sporočilo, da jima dovolita, da pripravita zabavo in povabita svoje prijatelje. S tem se je zaprl zastor in napovedovalec nam je podal nekaj misli o igri.

Po končanem nastopu, je bila na voljo prosta zabava.

JMR

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V četrtek, 19. avgusta je Zveza slovenskih mater in žena iz San Martina imela svoj redni mesečni sestanek pod vodstvom predsednice, Marjete Smersu Boltežar. Predaval je arh. Jure Vombergar o temi „Priimki Slovencev“. Kljub slabemu vremenu je bil obisk velik.

V soboto, 21. avgusta je bila v Slovenskem domu San Martin prireditev „Ob taktu barv“. Sodelovali so Andrej Makek, Vera Golob, zbor Zarja Mladosti in Sanmartinski pevski zbor.

V nedeljo, 22. avgusta je bila v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši biserna maša dr. Mirka Gogale. Med sv. mašo je pel Mešani peski zbor San Justo. Vabili so dušno pastirstvo ter Šentjoščani.

Isti dan je bil mladinski dan v Carapachayu. Prišel se je s športnim tekmovanjem, nato je bila maša in popoldan kulturni program.

V sredo, 25. avgusta zvečer je bila v Slovenski hiši seja voditeljic slovenskih ljudskošolskih tečajev.

V soboto, 28. avgusta je bilo v občinskem likovnem muzeju v Lujanu odprtje razstave Andrejke Dolinar in Adriane Omahna.

V nedeljo, 29. avgusta je bila v Rožmanovem domu obletnica ustanovitve. Po maši je bilo skupno kosilo.

Isto nedeljo je bila v Slomškovem domu družinska nedelja.

Prav tako isti dan je bil v Slovenski hiši občni zbor ustanove „Mutual Sloga“.

Isti dan je bila po maši na Pristavi v Castelarju predstavitev knjige Mirka Vasleta „Breve historia de la literatura eslovena“. Predstavil je arh. Jure Vombergar.

D-ova za tiskovni referat Zedinjene Slovenije

Obvestilo o konzularnem dnevu v Mendoza

Veleposlaništvo Republike Slovenije sporoča, da bodo konzularne ure v Slovenskem domu v Mendoza, Urquiza 339 organizirane v soboto, 11. septembra 2004, od 10. do 12. ure.

Strankam svetujemo, da se pred tem datumom obrnejo na veleposlaništvo

v Buenos Airesu, kjer bodo dobile natančna navodila o dokumentih, ki so potrebni za ureditev zelenih postopkov. Informacije lahko dobijo na Veleposlaništvu R Slovenije (telefon št. 011 4894 0621/31 int. 21).

Jana Strgar
Svetovalka

V smeri novega totalitarizma?

MARKO KREMŽAR (2)

NOVA ETIKA

Ko je leta 1933 skupina intelektualcev v ZDA izdala 'Prvi humanistični manifest', v katerem obsoja monoteistična verstva in razglašajo dobo ateističnega evolucionizma, ni vzbudila s tem posebne pozornosti. Štirideset let kasneje so 'Drugi manifest' te vrste podpisali med drugimi Julian Sorell Huxley, Margaret Knight, Carl Sagan, Isaac Asimov in James Lovelock. Tokrat ni bil poudarek na humanizmu kot 'alternativi' za dotedanja verstva, kakor je bilo to izraženo v 'Prvem manifestu'. Ena od temeljnih zahtev tega dokumenta je, naj nobena vera ne vpliva na javno življenje. Dosledno s to zahtevo zagovarja manifest pravico človeka do ločitve zakona, neomejene spolne sprostite, samomora, splava in evtanazije. Gledano iz današnje perspektive bi mogli reči, da so bili tedaj položeni temelji pravilom, ki naj bi v globalizirani družbi enaindvajsetega stoletja nadomestila sedanjo etiko, osnovano na podlagi monoteističnih verstev.

Leta 1949, neposredno po koncu druge svetovne vojne, je biolog Aldo Leopold, svetovalec Združenih narodov, objavil v Oxford University Press mnenje, da „varovanje narave ne napreduje, ker je neskladno z 'abrahamskim' pojmovanjem posesti zemlje. Zemljo zlorablamo, ker gledamo nanjo, kot da bi bila naša last.“ To je bil prvi, a ne zadnji poizkus, usmeriti tedaj nastajajočo ekološko miselnost v konflikt z monoteističnimi verstvi.

Tri leta kasneje se je ustanovilo v Amsterdamu 'Mednarodno humanistično etično združenje' (International Humanist Ethical

Union — IHEU), ki od takrat uspešno deluje „v oporo humanističnih, racionalističnih, ateističnih, laicističnih, etično-kulturnih in agnostičnih organizacij po svetu.“ Kmalu najdemo člane te organizacije na visokih mestih v Organizaciji združenih narodov (OZN). Kot primer lahko navedemo, da so bili ljudje kot, prvi direktor UNESCO, Julian Huxley, na področju vzgoje, kulture in znanosti, John Boyd Orr, direktor FAO, na področju prehrane, in Brock Cristholm, direktor OZN na področju zdravstva, pripadniki IHEU.

V teku let je to združenje razvilo veliko dejavnost. Poleg hvalevrednih pobud za varstvo okolja in živali, za globalno odgovornost pri uporabljanju narave, se zavzema tudi za legalizacijo splava, sproščene spolnosti in evtanazije ter za izdelavo in sprejetje novih humanističnih vrednot.

Konferenca OZN za globalno politiko o prebivalstvu so se pričele leta 1954 v Rimu. Ponavljale so se vsakih deset let z namenom usmerjati demografsko politiko, predvsem pa določati državam kako omejevati rast prebivalstva. Drugo tako srečanje je bilo v Beogradu leta 1965, kjer OZN prvič priporoči uporabo protikonceptivnih sredstev, tretje v Bukarešti leta 1974, naslednje v Mehiki leta 1984 in končno leta 1994 v Kairu. Ob tej priložnosti so dodali temi o prebivalstvu še poudarek o trajnem gospodarskem razvoju (Sustainable development). Od tedaj je govorjenje in pisanje o nenehnem razvoju neločljivo povezano z idejo o omejevanju prebivalstva.

V šestdesetih letih pride do posebnega razmaha ekoloških gibanj, ki pa prično ponekod kmalu dobivati izrazito protiverski značaj. Leta 1962 sproži Rachel Carson s svojo knjigo 'Silent Spring' val ekološki-

nega navdušenja. Nova generacija se zave svoje odgovornosti za naravo. Pet let kasneje objavi Lynn Ehite v reviji Science članek 'Zgodovinske korenine naše ekološke krize'. V njem obtoži staro judovsko-krščansko etiko kot tisto, ki je zakrivila, z že omenjenim 'abrahamskim' pojmovanjem posesti zemlje', sodobno ekološko krizo. Pojavi se zahteva po novi etiki. Že leta 1969 predstavi John McConnel konferenci UNESCO 'Deklaracijo planetarnih pravic', kot prvi konkretni korak v tej smeri.

(Pri tem kaže pojasniti, da tako Aldo Leopold, kakor Lynn Ehite in vsi, ki z njima zavračajo 'abrahamsko', to je svetopisemsko pojmovanje odnosa človeka do zemlje, delajo monoteizmom krivico. Abraham je dobil (1.Mz17.8) podobno, kot pred njim Adam in z njim vse človeštvo, kot beremo v Genezi(1.Mz,1,29), zemljo od Stvarnika v dar, zato je pred Njim zanjo odgovoren. Biti gospodar nečesa daje pravico do uporabljanja, ne do zlorabe.)

Leto kasneje senator ZDA Gaylord Nelson, s finančno podporo Hughu Moora, uresniči zamisel 'Svetovnega dneva zemlje'. Človeštvo naj bi namesto 'teocentrične', religiozne morale, sprejelo novo, 'geocentrično' in gnostično etiko.

Svetovni humanistični kongres v Buffalo je leta 1988 potrdil potrebo po novi globalni etiki. Sprejema načela že omenjene International Humanist Ethical Union z namenom, da podpre delovanje: 'humanistov, racionalistov, ateistov, sekularistov in agnostikov vsega sveta'.

Pomembna je v tem pogledu konferenca 'Svetovne organizacije za zdravje' v Alma-Ata, septembra 1978. Pod geslom: 'Zdravje v 21. stoletju', je bilo sprejeto načelo, naj vse prebivalstvo sveta dobi potrebno zdravstveno oskrbo, da bodo lahko vsi ljudje živeli socialno in ekonomsko

produktivno življenje. Za tako hvalevrednim namenom pa so se kmalu prikazale težnje po sredstvih, ki niso bila izraz spoštovanja življenja. Komaj tri leta kasneje je dr. Hiroshi Nakajima, direktor te Organizacije, na podlagi sklepov omenjene konference razglasil nov kriterij zdravstvene politike, ki naj bi ga na tem področju sprejele vse države. Zdravje posameznikov naj bi bilo podrejeno družbeni koristnosti, kar pomeni, naj država skrbi predvsem za zdravje oseb, ki so zmožne dela. Ta bistveni poseg na področje medicinske etike bi pomenil diskriminirano zdravniško oskrbo. Od te pa do sprejetja evtanazije, skrajšanja 'nekoristnih' življenj, ni daleč. Vendar ta kriterij zaenkrat ni bil deležen posebnega odmeva.

Tudi Nakajima ugotavlja pri utemeljevanju svoje teze, da je doba monoteistične etike (judovske, krščanske in islamske) minila in da zahtevajo novi časi izdelavo nove, globalne etike. Temelje za to etiko je podpisal nekaj mesecev prej v Švici, v imenu Programa za okolje in razvoj pri OZN, Mustafa Tolba. Pri izdelavi načel, ki naj služijo kot osnova za izdelavo nove univerzalne etike, so sodelovali z njim predstavniki raznih ekoloških združenj.

Ko se je leta 1993 sestal svetovni 'Parlament verstev', je sporni katoliški teolog Hans Kung predstavil na njem projekt 'Planetarne etike'. Istega leta pa je na Gospodarskem Forumu v Davosu izjavil, da 'nov svetovni red ni mogoč brez neke planetarne etike'. To je vsekakor res, vendar obstoja nevarnost, da se ob zanikanju Stvarnika in Njegovega reda, novi človekov red ne bo podredil etiki, marveč bo skušal tudi njo prilagoditi in podrediti ciljem, ki ne bodo nujno sovpadali z blaginjo prebivalstva.

Nadaljevanje prihodnjic

NOVICE IZ SLOVENIJE

OBIRANJE HMELJA

Slovenski hmeljarji so začeli obirati hmelj. Letošnja letina bo povprečna, kakovost hmelja pa dobra. Hmeljarji, ki so jim letos vremenske razmere šle na roko, bodo tako obrali okrog 2.500 ton hmelja. Letošnja odkupna cena hmelja na prostem trgu še ni določena, saj je vse odvisno od ponudbe in povpraševanja na svetovnem trgu. Lani so lahko za kilogram hmelja iztržili okrog 2,5 evra. V Sloveniji je letos s hmeljem zasajenih približno 1.520 hektarjev površin, kar je za okoli 100 hektarjev manj kot lani. Največ hmelja je zasajenega v Savinjski dolini, okrog 100 hektarjev je tudi povoletnih nasadov.

FESTIVAL ČIPKE V IDRJI

V Idriji je potekal 23. festival idrijske čipke. Na njem so se zvrstile številne strokovne delavnice, razstave čipk, predstavitve klekljanja po mestnih ulicah ter zabavne prireditve. Vrhunec festivala pa je bilo državno tekmovanje otrok in odraslih v klekljanju za priznanje Ivanke Ferjančič, ki se ga je udeležilo 40 otrok, med njimi dva dečka, ter 24 odraslih. Čipkarsko šolo v Idriji je v lanskem šolskem letu obiskovalo 367 deklet in osem fantov. Šola neprekinjeno deluje od leta 1876, v program izobraževanja pa poleg praktičnega dela v zadnjem času uvajajo tudi teoretične predmete. Obisk šole velja tudi za izbirni predmet v okviru devetletnega osnovnošolskega programa, učenci pa ob koncu šolanja pridobijo certifikat klekljarice.

VRNIL SE JE LENARČIČ

Matevž Lenarčič je 25. avgusta popoldne končno pristal na letališču v Ajdovščini in tako kot prvi na svetu z letalom Sinus 912 ajdovskega podjetja Pipistrel opravil samostojni polet okrog sveta v ultralahkem letalu brez kopilota in brez dodatne zračne podpore, je poročal Radio Slovenija. Lenarčič, ki je na skoraj 42.000 kilometrov dolgo pot okoli sveta poletel 6. junija z ajdovskega letališča, je s tem podvigom dosegel tudi nov hitrostni rekord v kategoriji letal do 500 kilogramov. Lenarčič, ki se poleg letalstva ukvarja tudi z alpinizmom in fotografijo, se je podobnega podviga v preteklosti lotil že dvakrat, a moral obakrat let prekiniti.

PO SVETU

TERORISTI STRMOGLAVILI RUSKI LETALI

Preiskava razbitin potniških letal tupoljev 134 in tupoljev 154, ki sta v tork skoraj sočasno strmoglavili v Rusiji, je pokazala, da sta bila tarča terorističnega napada. Na obeh so namreč odkrili sledi eksploziva heksogen, je potrdila ruska obveščevalna služba (FSB; bivša KGB). Ruske oblasti so do zadnjega, dokler niso odkrile heksogena, navajale, da nimajo nobenega podatka, na podlagi katerega bi lahko trdile, da gre za teroristično dejanje. V strmoglavljenih letalih je po zadnjih podatkih umrlo 90 ljudi.

ENI ZA ENOTNOST, DRUGI PA NE

Nemški kardinal Walter Kasper, vodja papeškega sveta za enotnost kristjanov, je patriarhu ruske pravosla-

vne cerkve Aleksiju II. predal ikono Matere božje iz Kazana, ki jo je Moskvi vrnil papež Janez Pavel II. Slednji je dlje časa upal, da bi ikono lahko izročil sam, toda tako zelenega povabila s strani Aleksija II. ni dobil oziroma so njegovo prošnjo v Moskvi zavrnili.

UMRL JE NOBELOVEC MILOŠ

V Krakovu je več tisoč ljubiteljev lepe besede na njegovi zadnji poti spremilo poljskega pesnika in dobitnika Nobelove nagrade leta 1980, Czeslawa Miłosza (1911-2004). Po maši zadušnici v krakovski Marijini cerkvi so pogrebci krenili proti samostanu na griču Skalka in ga v tamkajšnji samostanski grobnici pokopali v navzočnosti najbližjih sorodnikov in krakovskega kardinala Franciszeka Macharskega.

OSEBNE NOVICE

Poroka

V cerkvi Marijinega oznanenja - Frančiškanska cerkev v Ljubljani sta v soboto, 10. julija prejela zakrament sv. zakona Tadeja Matos in Danijel Škraba. Za priči sta bila ženina sestra Andreja Škraba in nevestin brat Boštjan Matos.

V soboto, 21. avgusta, sta se poročila v cerkvi Nuestra Señora de los Remedios, v kraju Escalada, Silvia Sánchez in Silvio Cipriani. Za priče so bili njuni starši, Mara Črnak in Arnaldo Sánchez ter Julia Lárez in Alberto Cipriani.

Novim zakoncem čestitamo in želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Imenovanje

Arhitekt Andrej P. Keber je bil imenovan kot „Director de Estudios“ na Fakulteti za arhitekturo, oblikovanje, umetnost in urbanizem na Moronski univerzi. Čestitamo in želimo mnogo uspehov!

PISALI SMO PRED 50 LETI

VOMBERGARJEVA „VRNITEV“

Vombergar je v dveh zaporednih sezonah odstopil odrom dve popravljivi drami: Vodo in Vrnitev.

Režija je bila deloma psevdonimna, deloma anonimna. Med igralci je bila spet prva Ema Blejč, gdč. Vombergarjeva je imela najtežjo vlogo v igri. Štaoidohorjeva in Grumova zaslužita pohvalo. Med moškimi je bil najbolj dognan Fink. Jerebič je dobro doumel svojo vlogo, enako Kristof. Oman in Kastrevc sta ugajala. Planšar Jurančiča je napredoval.

Z aplavzom ne bi smelo prenehati, dokler ne bi primorali avtorja pred oder.

MM

13. ARGENTINSKO SMUČARSKO DRŽAVNO PRVENSTVO

Leta 1951 so Argentinci v veleslalomu prvič zmagali nad smučarji iz ZDA.

Argentinska premoč se je pokazala predvsem v veleslalomu, kjer so ostali Čilenci daleč zadaj. Med Argentinci sta prav kot lani prednjačila Pablo Rosenkjer v slalomu in Luis de Rider v smuku.

Med dekleti se je znova pojavila Ana Maria Dellai po počitku pol leta.

Ker je Dinko zaradi himalajske ekspedicije izpadel iz konkurence, Budinek pa tudi ni mogel nastopiti, smo ostali Slovenci omejeni na nordijske discipline, o čemer bom poročal naslednjic.

VA

To so resnično lepe pesmi. To je edinstvena zbirka v vsej slovenski književnosti. Tako, pravijo tisti ki so prebral pesniško zbirko Jeremije Kalina

MARIJI

ki je izšla v založbi Svobodne Slovenije. Dobi se na Victor Martinez 50, cena je 18 pesov, v Argentini s poštnino 20 pesov.

Buenos Aires, 2. septembra 1954, št. 34

Zaključek turneje...

Nad. s 4. str.

Jerman, Martin Boštjančič, Silvo Lipovšek, Dani Sušnik, Tone Adamič. Tekmo smo zmagali 7:2 in s tem zgledom dokazali našim vodenim, kako se igra nogomet... Na tej tekmi so prevzeli mesto „trenerjev“ Ivo Panaino, Hermi Zupan in Damijan Omahna, katerim tudi gre brez dvoma zasluga za zmago...

Po tekmi smo imeli pripravljen „asado“, pečen na argentinski način, čeprav smo bili vsi mnenja, da je meso čisto drugačno, kot smo ga tukaj vajeni. Bilo je veliko argentinskih Slovencev, ki smo jih povabili na to srečanje. Asado se je zavlekel pozno v noč, tako,

da nas je prišla policijska patrila opozorit, da se mora taka zabava brez posebnega dovoljenja ob desetih zvečer končati. Torej smo bili primorani zaključiti zabavo.

Naslednji dan, smo imeli tekmo v Dobu pri Domžalah, proti NK Dob. Tekma je bila zelo težka, a potem, ko je eden izmed njihovih igralcev dobil rdeč karton, potem ko je z roko odbil žogo pred golom, smo dobili več upanja za zmago. Končen rezultat je bil za nas 5:4, tako, da smo ponovno praznovali zmago.

Naslednji dan smo odpotovali na Primorsko. Obiskali smo na poti na

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Valentín B. Debeljak / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alojzij Rezelj / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar

Glavni urednik: Tine Debeljak ml. / Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / Sodelovali so še: Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Marko Kremžar, Pavlina Dobovšek, Polona Makek, Jožko Rožanec, Marko Vombergar, Jože Rant, Franci Cukjati. Mediji: STA.

ESLOVENIA, MI TIERRA

Los primeros partisanos en Gorenjska

En cuanto los alemanes atacaron a la Unión Soviética aparecieron los primeros ilegales en Gorenjska. Había muchos socialcristianos y liberales. Las fuerzas alemanas de ocupación trataban a los eslovenos con mucha más rudeza que las italianas.

Los comunistas empezaron a ser activos en junio. El Comité Central envió a tres expertos organizadores: Stane Žagar, Marjan Dermastja y Tomo Brejc. Primero limpiaron las fuerzas partisanas de quienes no pensaban como ellos. Se hacía guerra de guerrillas. Emboscada, ataque, provocación y retirada. La venganza alemana la sentía la población inocente.

El primer ataque lo efectuaron hiriendo al gendarme esloveno Franc Žnidaršič cerca de Šmarna gora. A fines del año había 31 compañías, pero habría que ver con cuántos hombres.

Alrededor de Jesenice y Kamnik se formaron varias compañías que se dedicaron al sabotaje. Pero los alemanes prácticamente aniquilaron los batallones de Kranj, Gorenjska y Storžič.

El batallón de Kamnik tomó como base el pueblo de Rašica, al este de Šmarna gora. Allí emboscaron a las fuerzas de la Gestapo. Días más tarde los alemanes cercaron el pueblo, desmembraron el batallón, quemaron el pueblo, mataron a los heridos y se llevaron a la gente del pueblo. Esta fue la primera quema de un pueblo, a pesar de que los pobladores no hicieron causa común con los partisanos.

En otoño empezó a formarse el batallón Cankar. Primero liquidaron a los "traidores de la nación" (es decir, a los que no comulgaban con la práctica de terror del PC), atacaron el tren en Bohinj, trataron de levantar en armas a Dovje y Mojstrana. Los alemanes los dispersaron, detuvieron a unos y mataron a muchos. El levantamiento fue sofocado.

El batallón Cankar se estableció en el pueblo de Dražgoše, en el valle del Selščica. Proclamaron la "República de Dražgoše". A pesar de saber que los alemanes preparaban un ataque, decidieron ofrecer batalla con fines propagandísticos. El 9 de enero de 1942 atacaron 2.500 alemanes. El mando comunista se replegó sobre Jelovica y a los dos días también las fuerzas partisanas. Los pobladores quedaron a merced de la venganza alemana.

La Gestapo descubrió en Tržič, Kranj y Škofja Loka a las organizaciones partisanas y arrestó alrededor de 250 activistas.

Del levantamiento escribió Kardelj: "La falta de ingenio de la conducción del PC (¡No habla de la OF-fuerzas de liberación! - N. de R.) y del estado mayor de Gorenjska fue la causa de que los campesinos no hayan sido incorporados y armados. Entonces los alemanes los detuvieron desarmados, los fusilaron, y mandaron al resto a Alemania a realizar trabajos forzados."

morje tudi Škocjanske jame. Prehodili smo z občudovanjem ogromne podjamske dvorane, ki so res svetovno čudo.

Od tam smo prišli v Koper, kjer smo stopili na ladjo, ki nas je odpeljala v Portorož. Nekje sredi poti smo se ustavili, da smo poskakali v Jadransko morje. V Portorožu smo pa še do večera ostali na plaži in tako tudi spoznali Slovensko obalo.

Še eno tekmo smo imeli in sicer na Štajerskem proti NK Vransko. Tekma je sovpadala s pripravo veselice narodne zabavne glasbe, ki je potekala v velikem šotoru ob igrišču. Župan iz Vranskega nas je pred tekmo pozdravil in nas še povabil

na veselico po tekmi. V igri smo imeli veliko premoč nad njihovo ekipo, tako, da je tekma končala 7:2 za našo ekipo. Po tekmi, smo seveda šli na veselico, kjer so nastopali najbolj znani slovenski ansambli. Do pozno smo bili tam, domov grede smo se pa še ustavili na Trojanah, da smo okusili tamkajšnje znamenite krofe.

Torej tako sta minila dva tedna potovanja, en teden turnirja in eden prijateljskih tekem in izletov. Iz vodstva moramo pa še pohvaliti fan-te za obnašanje, saj je dober vtis, ki ga lahko pustimo v Sloveniji važna točka, da se taka potovanja lahko ponovijo.

Marko Vombergar – tajnik Nogometne ekipe ZS

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correio Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Letalske karte, rezervacija hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

Dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5° F. Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

31. avgusta 2004

1 EVRO 239,81 SIT
1 U\$S dolar 199,13 SIT

Clínica ambulatoria de cirugía plástica y estética

Dres. Rosati - Amallo - Štrfček

Ambrosetti 228, PB / Caballito - Tel: 4901-0884
Lunes a viernes de 13 a 20 horas
www.rosatiamallo.com.ar

Slovinci pod drugimi zastavami

Poleg 79. atletov, ki so zastopali slovenske barve na olimpijskih igrah v Atenah 2004, je bilo še nekaj Slovencev, ki so tekmovali v senci drugih zastav.

Tako sta med italijanskimi športniki nastopala dva zamejska Slovenca. 25-letni Goričan Matej Černič je že dalj časa član italijanske odbojarske reprezentance in je tudi pripomogel k odbojarskim italijanskim uspehom. Doma pa pomaga vzgajati nov rod odbojkarjev in odbojkašic. - Tržačanka Caludia Coslovich pa je atletinja, ki se bavi z metanjem kopja. V intervjujih je napovedovala, da bo za finalo potrebno vreči kopje vsaj 61 metrov. Prav je sklepala, vendar sama ni mogla dlje od 60,58 m; za komaj 40 cm je izgubila vstop v finalo in obstala na 14. mestu.

Avstrijske barve bi

branil Peter „Paco“ Wrolich, koroški Slovenec, kolesar. Vendar to na papirju, ker je bil uradno vpisan med avstrijskimi cestnimi kolesarji, a do Aten ni prišel. V času iger ga je bilo možno izslediti v poročilih o krožni dirki v zahodni Franciji.

Pri kanadski reprezentanci pa je nastopala veslačica Romina Štefančič (26. let). Pred leti je v enojcu zastopala Slovenijo (saj je rojena v Ljubljani, čeprav je na internetni strani zapisano, da je rojena na Slovaškem!) in prišla do samega vrha v mladinskih svetovnih prvenstvih v veslanju. Nato je odšla na študij v Kanado. Zadnji teden pred igrami je dobila kanadsko državljanstvo, kar ji je omogočilo, da se je udeležila olimpijskih iger in sicer v osmercu. Kanadski čoln pa ni imel dosti sreče, saj je zasedel sedmo, zadnje mesto.

Tudi v avstralskih vrstah je veslačica po očetu slovenskega porekla. To je Dana Faletic, rojena pred 27. leti v Tasmaniji. Pri 15. se je začela navduševati za veslanje in je leta 2001 bila tudi državna prvakinja. V Atenah tekmuje v dvojnem četvercu. V tej kategoriji so lani premagale na svetovnem prvenstvu 10-letne zmagovalke Nemke. Na Olimpiji ni šlo tako, kot so želele, a so zaradi jemanja nedovoljenih poživil ukrajinske posadke le prišle na tretje mesto in dobile bronasto kolajno.

GB

OBIŠČITE SPLETNO STRAN
www.slo.org.ar

Spominska proslava

V nedeljo, 5. septembra ob 9.30 uri bo v cerkvi Marije Pomagaj sv. maša v spomin na generala RUPNIKA, dr. HACINA ter njune sodelavce.

Po maši poklon pred spomenikom.

SDO SFZ
NAŠ DOM SAN JUSTO

43. MLADINSKI DAN

12. septembra

8:00 Sveta maša
9:15 Dviganje zastav
9:45 Začetek tekmovanj
13:00 Kosilo
19:00 Kulturni program
Prosta zabava

Združenje v bodoči rod 1961-2004

Bratranci in D.J. NAŠ DOM - HIPOTIC YRIGOYEN 2756

Slovenska kulturna akcija

Knjigo Mirka Vasleta: Breve historia de la literatura eslovena

bo predstavil arh. Jure Vombergar

v mali dvorani Slovenske hiše, v soboto 4. septembra, ob 20. uri

OLIMPIJSKE IGRE 2004

Zbogom in na svidenje

V nedeljo, 29. avgusta so se zaključile letošnje Olimpijske igre v Atenah. Bile so izredno dobro organizirane, potekale brez večjih neprilic in se končale v splošno zadovoljstvo.

Kar se športnih uspehov tiče, je po pričakovanju zmagala mogočna skupina Združenih ameriških držav. A takoj za petami ji je sledila Kitajska, ki obeta temeljite spremembe za prihodnja obdobja. Na tretjem mestu je v končnem zagonu prispela Rusija. Seveda, če bi nastopala še kot bivša „Sovjetska zveza“ (vključila Ukrajino, baltijske države in razne bivše republike), bi dospela na prvem mestu. A časi se spreminjajo.

Kar se Argentine tiče, že vsi poznamo izid: dve zlati v skupinskih igrah, nogometu in košarki; pa še tri brone. Nogometna medalja je bila pričakovana. Košarska ekipa pa je presenetila svet z zmago nad svetovnim prvakom (Srbija in Črna Gora) in „sanjsko ekipo“ Združenih držav. V finalu pa je prepričljivo premagala še Italijo.

Prihodnje igre bodo čez štiri leta na Kitajskem. Zgodovina se bo tedaj drugače pisala.

OLIMPIJSKE IGRE 2004 IN SLOVENC

23. AVGUST:

Kajak/kanu na mirnih vodah: Jernej Župančič Regent je v kategoriji K-1 1000 m, v prvem krogu zasedel sedmo mesto.

Atletika: Junakinja dneva je bronasta Jolanda Čeplak v finalu 800 m. Tek je začel z zelo hitrim tempom, tako da je Čeplakova tekla na 6-7. mestu. V zadnjih 100 metrih je pa pritisnila na gas in začela prehitovati ter v zadnjih centimetrih izenačila drugouvrščeno. Le fotofiniš je pokazal, da je ni prehitela. Poleg medalje ima Čeplakova še to zadoščenje, da je premagala zgodovinsko tekmo Mario Muttolo, ki je ostala brez medalje (ali je bila v zadnjih metrih izčrpana ali je pa spregledala bliskoviti napredek Jolande). - Na 200 m je Alenka Bikar zasedla v predtekmovanjih 2. mesto (skupno 23.) in 7. mesto (27.), kar pa ni zadoščalo za polfinale. Merlene Ottey pa je najprej prišla 3. (skupno 8.) in celo podrla državni rekord z 22,72 sek., potem pa na 4. mesto (14.) in za las ujela vlak za polfinale.

24. AVGUST:

Rokomet: Z zmago nad Egiptom 30:24 je Slovenija zasedla 11. mesto.

Atletika: Uspešen je bil v kategoriji 110 m ovire Damjan Zlatnar: s 7. mestom v seriji (skupno 32.) se je uvrstil v drugi krog. - V dveh krogih je v kategoriji 200 m Matic Osovnikar zasedel skupno 13. mesto, dvakrat izboljšal državni rekord na 20,47 sek in se uvrstil v polfinale. - V skoku v daljino se Gregor Cankar ni izkazal: dosegel je 39., zadnje mesto s pičlimi 7,32 m. - Grenka je bila tudi polfinala Merlene Ottey na 200 m: odnehala je kmalu po startu, menda zaradi poškodbe zadnjega dela leve stegenske mišice.

25. AVGUST:

Atletika: Še najbolje se je odrezal Matic Osovnikar, ki je v polfinalu 200 m zasedel 8. mesto, v skupni lestvici pa 15. - Tina Čarman ni premostila kvalifikacij in se s skokom v daljino 5,72 m znašla na 36. mestu. - Isto se je zgodilo Juretu Rovanu. Za napredovanje bi moral v skoku s palico preskočiti 5,70 m, zmagel je pa le 5,50 m in pristal na 25. mestu. - V polfinalu 110 m z ovirami pa se Damjan Zlatnar ni predstavil na tekališče, ker naj bi si zvil gleženj med ogrevanjem.

Kajak kanu na mirnih vodah: V disciplini K-1 1000 m je v polfinalu Jernej Župančič Regent prispel na 6. mesto s skupnim 15. časom in zaključil tekmovanje.

26. AVGUST:

Atletika: kopje Peter Zupanc 11. mesto v skupini, 77,34 m, premalo za v finalo in zasedel 22. mesto.

27. AVGUST:

Atletika: Helena Javornik je v teku na 10.000 m zasedla prav dobro 10. mesto.

29. AVGUST:

Atletika: Maratonskih 42. kilometrov je Roman Kejzar pretekel v 2h23'34" in prispel na 53. mestu, dobrih dvanajst minut za zmagovalcem. S tem je popravil svoje 62. mesto v Sydneyu 2000 in 59. mestu na lanskem svetovnem prvenstvu.

GB

49. SLOVENSKI DAN in 43. obletnica Slomškovega doma

s celodnevним programom v nedeljo, 19. septembra v Slomškovem domu v Ramos Mejiji

Rezervirajte si to nedeljo. Ne bo vam žal!